

bliver tilbage efter Fradraget. Det er muligt, at man i en Kommune efter Overgangen til $\frac{2}{5}$ betaler, lad os sige, 80 Øre i Ejendomsskyld af hver 1,000 Kr., og at man i en saadan Kommune gaar op til 1 Kr. efter Forslaget. I andre Kommuner kan man gaa op til 1 Kr. 20 Øre. Jeg tror ikke, man kan opstille en almindelig Regel derfor. Som Følge deraf vil man ikke kunne beregne, i hvilken Grad det i Enkeltheder i en eller anden Kommune bliver den ene eller anden Gruppe, der faar Fordelen. Det vil svinge uhyre vilkaarligt og tilfældigt, men det vil naturligvis mer eller mindre være Tilfældet med en hvilken som helst Skatteændring, saa der skal ikke deri ligge nogen Bebrejdelse imod den her foreslaaede Fremgangsmaade. Jeg tror, at vi maa gøre os klart i saa Henseende, at det vil gaa op og ned. Der vil blive nogle, som ville blive veltilfredse, og det maaske forholdsvis mange, men der vil unægtelig ogsaa være ikke saa faa, der ville blive skuffede, og nogle af dem vil det gaa ud over, i alt Fald ville de ikke faa nogen Fornøjelse deraf, det er dem, der hidtil have befundet sig under Svingningsgrænserne. For dem, der befinde sig under Svingningsgrænserne ved 8,000 og 12,000 Kr., kan det i Fremtiden paa mange Punkter maaske ikke blive saa forfærdelig behageligt, men det er ikke let at beregne her, hvorledes det vil gaa.

Derimod er der en anden Ting, som jeg bliver nødt til at fremdrage, idet det bliver nødvendigt ud over de Ændringer i den gældende Lovgivning, som Finansministeren omtalte, at foretage en anden Ændring, der ikke gælder finansministerielle Love, men derimod gælder den kommunale Skattelov. Det er nemlig saaledes, at ved den nugældende kommunale Skattelov er der for Byernes Vedkommende fastsat en Adgang til at indføre Ejendomsskyld, og denne Adgang er benyttet i København og 44 Købstadkommuner. Ved den nugældende Lovs Bestemmelser er det ordnet saaledes, at for København er der sat en fast Promille af 2,3, og for de andre Købstæder er der ved en Vedtægt, stadfæstet af Indenrigsministeriet, saaledes at der efter Loven ikke mere kan ændres, fastsat en Maksimalgrænse for, hvilken Promille man maa gaa til, og saa betales

der af denne Ejendomsskat i Kommunerne, først Statsskatten, og det, der bliver tilbage, gaar til Kommunen. Nu ville ærede Medlemmer se, at naar Statsskattens Promille sættes op, maa Kommunerne for at faa det samme Beløb, som de hidtil have faaet, have en tilsvarende Forøgelse af den Promille, som hidtil har været anvendt i de vedkommende Kommuner, og De ville ogsaa se, at naar Grundlaget forandres ved, at Fradragssummen bliver større i Købstæderne, end den hidtil har været, vil det ogsaa være nødvendigt af denne Grund at forøge Promillen med et endnu større Beløb end det Beløb, som den skal forøges med af Hensyn til Statsskatten. Jeg skal eksempelvis nævne, at naar København har en Promille af 2,3, maa Kommunen for at faa en tilsvarende Indtægt ud af den kommunale Ejendomsskyld, som nu have 2,6 pro mille, hvis de Tal, som nævntes af Finansministeren, skulle benyttes, altsaa en Promille af 1,25. Og en lignende Forskydning maa foregaa i de andre Købstæder. For at dette kan finde Sted, maa Loven ændres. For Københavns Vedkommende staar 2,3 pro mille i selve Loven, for de andre Købstæders Vedkommende staar der, som jeg nævnede, i Loven, at det fastsættes ved Vedtægter, og disse Vedtægter kunne ikke ændres siden, naar de en Gang ere fastsatte. Jeg kan tilføje, at i adskillige Købstadkommuner er Maksimalgrænsen ikke naaet ved den Ejendomsskyld, som nu opkræves, men selv der bliver det naturligt at hæve Maksimalgrænsen, saaledes at Kommunerne bevare den Bevægelsesfrihed, som de have nu. Men i talrige andre Købstæder er den naaet, det gælder f. Eks. i Aalborg med 2,4, Aarhus med 1,86, Frederiksberg med 1,6, Odense med 2,2, Randers med 2,5 og Horsens med 2,2. I det hele taget gælder det saa godt som i alle større Købstæder, at Maksimalgrænsen nu er naaet. Det vil med andre Ord sige, at hvis dette Lovforslag gennemføres, er det en fuldstændig Nødvendighed, hvis man ikke vil ganske omkalfatre vort købstadkommunale Skattegrundlag og tage Indtægter bort, som vore Købstæder have haft, og som de saa vist ikke kunne taale at miste efter den almindelige økonomiske Skattetilstand i disse, at man laver en Lovændring, som